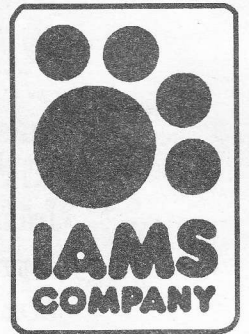
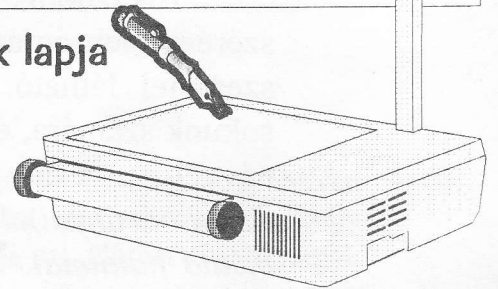

KI VET ÍTÉS

0-1048

Az állatorvos- és zoológushallgatók lapja
III. évf. 9. szám 1997 november
Ára: 40,- Ft

RETTENETES GYILKOSSÁG

Kedves Olvasó! Kétszeresen kérek most Tőled bocsánatot. Először is, mert e vérfagyasztó cím csak a figyelem felkeltése érdekében született, másrészt pedig valószínűleg ez a lap legunalmasabb írása. Ne hagyj azonban abba!

Elkezdődik lapunk életében a harmadik év. Talán nem szerénytelenség azt állítani, hogy a kezdetekhez képest újságunk fejlődése szemmel látható. Bebizonyosodott, hogy a KIVETÍTÉS egy lehetőség sokunk számára, éljünk hát vele! Kinek szándéka, kifejezheti vele önmagát névvel, vagy név nélkül — (*a hang*). Közös fórum diáknak, tanárnak — (*isten bányái*). Teret, hangot kaphat benne az egyetemi közélet is — (*a média hatalma*). Segíthet szem előtt tartani, hogy az életnek csupán egy része az állatorvoslás — (*a misszió*). Emellett kellemes szórakozást nyújthat — (*Le Cabaré*).

Éppen ezért szeretnénk, ha minél többen írnátok! Ez elsősorban a másod-, és harmadéveseknek szól, akik tavaly igen gyengén muzsikáltak. Kikristályosodóban lévő rovataink alig várják, hogy megtöltsétek őket írásaitokkal, ne csak saját szerkesztőjük irományai árválkodjanak bennük lapról-lapra. Jelenleg „futó” rovataink: *Elmélkedések* — filozófia, *Kultúrbox* — mozi, *Szemellenző-ellenző* — irodalom, művészetek, *Interjú*, *Aktuális*, *Tallózó*...

Mivel a szerkesztőség veletek együtt öregszik, (hármunknak feltehetőleg ez az utolsó éve), szeretnénk megtalálni azokat a szerencsés géniuszokat, akiknek a stafétát átadhatjuk. Bár néha sok munkával jár, igazán élvezetes szerepkör betöltésére hívunk titeket.

Szeretnénk továbbá, ha az újsággal kapcsolatos véleményeteket, ötleteiteket megírnátok nekünk. A publikus leveleket szeretnénk leközzölni. (Természetesen a negatív kritikát összetépjük, a névtelen leveleket, pedig el sem olvassuk.)

Elő tehát az ambícióval, mélyre ásott ötletekkel, tedd te is kicsit színesebbé a KIVETÍTÉS-t!

Az eddigi sok zagyvaságot röviden összefoglalva: BOCS, ÍRÁSOKAT, SZERKESZTŐKET, OLVASÓI LEVELEKET!

MJ

BESZÉLGETÉS DR. SOLTI LÁSZLÓVAL

Bizonyára mindenki tudja, hogy júliusban egyetemünkön vezetőváltás történt. Mostani riportunknak az volt a célja, hogy kicsit tágabb képet kapjunk új rektorunkról, Dr. Solti Lászlóról, és az egyetem közelebbi jövőjéről. Ezúton szeretnénk megköszönni Rektor Úrnak, hogy szűkre szabott idejéből szánt arra negyed órát, hogy a hallgatók (és a riporterek) kíváncsiságát kielégítse.

/ a szerzők /

A rektori szék átvételekor azt kapta amire számított?

Igen, lényegében tudtam mire számíthatok, ismertem a dolgokat. Tudtam, hogy milyen feladatok előtt állok, tudtam Üllőről, az integrációról. Persze arra nem számítottam, hogy ennyi adminisztratív munkával fog járni ez az egész. Sajnos ez elég sok időmet elveszi, látják most is rohannom kell hamarosan egy tárgyalásra.

Hogy áll most a BME-vel való integráció ügye?

Az integráció nem kérdéses, hisz a tavalyi évben egyetemünk Szenátusa, majd idén a Műegyetem tanácsa is megszavazta. Most arra várunk, hogy az országgyűlés elé kerüljön az ügy, hisz itt két egyetem megszüntetéséről és egy újnak az alapításáról van szó és ez az ő hatáskörükbe tartozik.

Miben fog állni a változás ?

Más lesz a nevünk (Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem), egy kar leszünk, én automatikusan dékán. Az oktatás terén nem hiszem, hogy sok minden fog változni, hisz arra szerintem senki sem gondol, hogy valaki a Műegyetemről átjön ide anatómiát oktatni. Az egyetlen tantárgy talán, ahol bármi közünk lehet egymáshoz az a kémia, de nem hiszem, hogy ezen a téren bármi probléma adódna. Pénzügyi szempontból mindképp illeszkedni kell az ottani szabályokhoz, ez megenged persze bizonyos kari autonómiát, hogy ne pont ugyanaz legyen, de nagy vonalakban meg kell, hogy egyezünk. Egyeztetni kell persze sok más dolgot is még, pl. a hallgatói nyilvántartást, az egyetemi SZMSZ-t.

Hallottunk egy olyan hírt, hogy az integráció után a BME szeretné ha a mi karunk is átköltözne az ő épületeibe, igaz ez?

Hát ez egy nehezebb kérdés, mivel ez valóban felmerült. Abban a pályázattervezetben, amit az integráció kapcsán a FEFA-nak nyújtottunk be, valóban volt egy olyan tétel, mint az itteni épületek eladása és az ottani új épületekben nekünk egy hely kijelölése. Én ezt kivettem ebből a pályázatból, mert bár lehet, hogy így lesz, de amíg a Szenátus, egyetemünk legfőbb döntéshozó testülete ezt meg nem szavazta, addig nincs jogom aláírni.

Tehát ez ki lett véve, mint egy terv, amelyről döntés még nem született. Azt tudni kell, hogy az egyetemnek a mostani épületei eléggé elöregedtek. Ott van Üllő félig ill. háromnegyedig kész állapotban, ezt még most szeretném felmérni. A nagyállat-forgalmunk valószínűleg át fog terelődni oda, mert itt a város közepén ez tényleg környezetvédelmi és közegészségügyi problémákat vet fel. Ha az egyetem Szenátusa illetve a kari Szenátus majd úgy dönt, hogy szálljunk be egy ottani építkezésbe, és a kisállatklinikák, valamint az elméleti tanszékek költözzenek oda, akkor lehet erről szó, de addig nem. Még egyszer ismétlem ez egy olyan terv, amit még senki el nem fogadott és én még nem írtam alá. Ha azonban konkrétá válik és pénzügyi realitásai is lesznek, akkor a szenátus elé fogjuk vinni és nyilvánosságra kerül. Nekem is felemás érzéseim vannak ezzel kapcsolatban, mert itt kaptam a diplomámat, és az elmúlt két évtizedben itt dolgoztam, de tudomásul kell venni bizonyos realitásokat.

Hogy tudja összeegyeztetni a rektori és a tanszékvezetői munkát?

Nehezen, de én ragaszkodtam ahhoz, hogy megtartsam a tanszékvezetői posztot. Ennek több oka is van. Az egyik, hogy én állatorvos vagyok és erről nem akarok lemondani, hisz ez a szakmám és szeretem amit csinállok. A másik az, hogy nem akartam mindent felégetni magam mögött, hisz a rektori megbízás meghatározott időre szóló feladat és ha ez lejár, visszamegyek a szakmámba. Nehezen tudom persze összeegyeztetni a kettőt, mert így sokkal több a teher, de ahhoz is ragaszkodom pl., hogy órákat tartsak, bár nem annyit mint régen. Ez nem csak szakmai szempontból fontos nekem, hanem mert itt tudok találkozni a "népemmel". Szerencsére a tanszéken meg tudjuk oldani ezt a problémát, mivel rajtam kívül több egyetemi tanár is van ott.

Hogy vélekedik az egyetemi diákéletéről, az önkormányzati aktivitásról, a klubról?

Nagyon értékelem, már csak azért is, mert amikor én diák voltam akkor ezek élénkebbek voltak. Ha a klubba lemegyek, a mai napig is tudom, melyik téglát csiszoltam annak idején, mikor a romok közül a klubot kitakarítottuk. Nagyon sajnálom, hogy a klub most nem működik, én azt szeretném ha a diákság aktivizálná magát.

Kapnánk ehhez anyagi támogatást is?

Az egyetemnek annyi pénze van amennyi van, és naponta számos indokolt támogatási kérelem érkezik. Pénzt úgy tudunk csak adni, ha egy másik helyről elveszünk, sajnos azonban, nem nagyon van honnan elvenni. De már kértem a műszaki vezetést, hogy nézze meg az elektromos rendszert, hogy biztonságos-e, hiszen a hallgatók testi épségét érintésvédelmi problémák miatt nem veszélyeztethetjük.

Mi Rektor Úr véleménye az egyetemen egy kulturális alap létre hozásáról?

Szerintem is szükség van rá és jó is lenne ha lenne, csak azt mondják meg, hogy miből? Ha erre el akarnánk különíteni egy pénzösszeget, mint már említettem, azt a pénzt valahonnan el kellene vennünk, mivel erre szabad keretünk nincs. De elvben támogatom az ötletet. Ugyanez a helyzet a sportkörökkel. Támogassuk a sportkört, de azt is meg kell nézni, vajon a sportolók mekkora hányada a mi diákunk.

Mindig állatorvos akart lenni?

Nem, nem akartam állatorvos lenni de elsősorban a biológia iránt érdeklődtem. Biológus akartam lenni vagy orvos, ez állandóan változott.

Mi a legrosszabb és legkellemesebb egyetemi élménye?

Nekem a diákévek - nem tudom a mai diákok miként érzik - csodálatosak voltak. Úgy emlékszem vissza, hogy minden nyűgével együtt is életem legszebb öt éve volt. Azt a gondtalanságot és szabadságot nem lehet visszahozni. Tanulnunk kellett mikor annak volt ott az ideje, aztán megint kicsit lazábbra lehetett venni. Én is pont ugyanolyan diák voltam mint Önök. Ahol lehetett ott én is lógtam. Ami most nem annyira tetszik, hogy túlságosan liberális a diákélet. A diákok néha túl sokat lógnak, ráadásul alanyi jogon teszik ezt. Nem jó ha a diák nem jön be órára, de ilyen mindig volt és mindig is lesz. De az már másik dolog mikor ezt "jogosan" teszi, és úgy érzi, hogy így van rendjén. Ez azért baj, mert amikor a végzős diák belép a leendő munkahelyére, ott már nem így működik a dolog, és munkaidőben ott kell lenni. A diáknak az egyetem a munkahelye, és az a dolga, hogy bejárjon az órákra. Ha tud lógnon valamennyit, de legalább ne érezze úgy, hogy ez elidegeníthetetlen joga. Persze, hogy a diák mindig a könnyebb végét fogja meg a dolgoknak, igyekszik a kikapukat megkeresni. A tanár megpróbálja a tanulásra szorítani őket, mert mégis csak azért vannak itt, hogy felkészüljenek leendő hivatásukra. Amikor az EU-hoz csatlakozunk akkor annyira nagy lesz a verseny, hogy a rosszul képzett állatorvos alul fog maradni. Joggal kérdezhet, hogy "hol vannak azok az ismeretek amit minden osztrák, német állatorvosi egyetemen tanítanak, miért nem tanították meg nekünk?" Az oktatóknak és nekem rektorként ez óriási felelősségünk, hogy meddig engedhetek a maguk érdekében.

Az egyetemre belépő diákok kezdetben lelkesek, hisz tízszeres túljelentkezés van, de később nem tudom miért, kiég a hallgató is. Valahol ez is természetes, amint mondják: aki húsz éves korában nem lelkes forradalmár, annak nincs szíve, de aki még harminc évesen még mindig az, annak nincs esze. Valahol van ebben valami igazság, lehiggad az ember. Azt szeretném, hogy a diákság érezze, hogy bár nagyon nehéz a vizsgaidőszak, de másként nem megy, mert különben nem lehetne lazítani a szorgalmi időben. Mindezek ellenére jó lenne, ha úgy éreznék, hogy életük legszebb öt éve ez. Egy jól tanuló diákkörösöm mondta, hogy "milyen nehéz, olyan sok nyűg meg teher, mennyit kell tanulni"- elképedtem, mert hát nem azért vagyunk itt? Miért kell ezt olyan nagy hibának látni? Négy hónapig jól érzem magam és lazítok, utána meg sajnos 24 órából 18-at tanulok, mert valamikor csak meg kell tanulni az anyagot.

Szabó Orsolya, Molnár Beáta

Cselekedjünk együtt!

Egyetemünk életében nem csekély változások következtek be az elmúlt néhány évben. Ezek egy része az egyetemi autonómia kiszélesítését és megszilárdítását biztosító új felsőoktatási törvény következménye, megváltozott feltételrendszere, a képzésfinanszírozás módja stb.; másik része pedig az egyetem vezetésének intézkedései nyomán jött létre.

Az Egyetem vezetését alapvetően az a törekvés motiválta, hogy az oktatás tartalmát és szerkezetét — az EAEVE ajánlásait figyelembe véve — a megváltozott igényeknek megfelelően alakítsa át. Ennek megfelelően a tantervi reformbizottság hosszú előkészítő munkája után történt meg az áttérés a kreditrendszerű oktatásra. Bár az eltelt idő még nem elégséges ahhoz, hogy a kreditrendszerű oktatás kitűzött céljainak megvalósulását alaposan értékeljük, mégis úgy gondoljuk, van már annyi tapasztalat, hogy érdemes megnézni, mi az, ami kedvező és mit lehetne jobban és hatékonyabban csinálni.

A hallgatók, illetve az oktatók feladatai ugyan eltérőek, de céljuk közös: az Alma Matert a képzés végén szakmailag felkészült, művelt, a kulturális és egyéb emberi értékeket megbecsülő, azok megőrzéséért és gazdagításáért tenni tudó és tenni is akaró állatorvosok hagyják el. Meggyőződésem, hogy ezt a feladatot csak közös akarattal, együtt és egymásért cselekedve tudjuk megvalósítani. A közös munkálkodás feltétele, hogy a résztvevők ismerjék egymás gondjait, elképzelését és véleményét, azaz szoros információs kapcsolat legyen az oktatók és hallgatók között. Örömmel vettem tehát a Kivétítés Szerkesztőségének ajánlatát arra, hogy e "párbeszéd" kialakításában a lapot is felhasználjuk.

Kezdjük el tehát! Válasszunk ki három területet, amellyel most talán különösen érdemes foglalkozni, ezek: a kreditrendszerű oktatás, a tanulmányi fegyelem, a kollégium helyzete. Ezekkel kapcsolatban szeretném megismerni a hallgatóság széles körének véleményét, gondjait. Hogyan gondolom? Kérem a tisztelt hallgatókat, hogy e témaköröket érintő véleményüket, kritikai megjegyzésüket és javaslataikat, esetleges kérdéseiket gyűjtsék össze, írják meg és küldjék be a lapba. Néhány példát említenék, mintegy kiinduló pontul, mire is gondolok.

- Egyes tantárgyak (pl. a mikrobiológia) megfelelő helyen vannak-e a tantervben?
- Milyen nehézségei vannak a hallgatóknak a tanrend összeállításában,
- Az előzetes tanrend összeállításának feltételrendszere megfelelő-e? Ha nem, mit javasol?
- A tantárgy ismételt felvétele esetén mi legyen a követelmény és mikor tehet vizsgát a hallgató?
- Megfelelő-e a fakultáció rendszere, a választék, az előtanulmányok rendje stb?
- Mi a véleménye a hallgatóknak a tanulmányi fegyelemről? Milyen intézkedést (esetleg szabálmódosítást) tartana szükségesnek a kollégiumi élet kulturáltabbá tételéhez (itt nem elsősorban a kollégiumi kultúréletre gondolok)?

Remélem, lesznek válaszok, lesznek javaslatok és kérdések, tehát lesz párbeszéd, vélemények ütköztetése és megegyezés, majd kedv és elhatározottság a megvalósítandó feladatok elvégzéséhez. Várom a reflexiókat.

Dr. Semjén Gábor

Nulladik évfolyam az egyetemen

A lap szerkesztőinek megkeresésére szeretném tájékoztatni a tisztelt olvasókat az Állatorvos-tudományi Egyetemen induló, un. 0. évfolyamos képzésről.

Ismert tény, hogy egyetemünkre a felvehető létszámnak a többszöröse jelentkezik hosszú évek óta. A jelöltek részéről mindig is igény mutatkozott arra, hogy a felvételi tantárgyakból szervezett tanfolyamokon felkészülhessenek. Korábban erre az országos működési területű FEB (Felvételi Előkészítő Bizottság) táborok, majd helyi, az egyetemi diákönkormányzat által menedzselt tanfolyamok keretében volt lehetőség. Mivel az utóbbi időben ezek a tanfolyamok megszűntek, az igényeket látva az egyetem vezetősége felkért egy ad hoc bizottságot, ami kidolgozta a képzés tervezetét, majd a benyújtott javaslatot az egyetemi szenátus ez év áprilisában jóváhagyta. A rektor a tanfolyam szervezési munkáival dr. Albert Mihály egyetemi adjunktust bízta meg. A tanfolyam érettségi vizsgával rendelkezők részére került meghirdetésre, önköltséges formában, nyilvánosan, napilap útján is. A jelentkezők a tanfolyamon a felvételi tantárgyakból (kémiaiából és biológiából) 60-60 óra képzésben részesülnek. Ezekből a tantárgyakból három alkalommal felmérő dolgozatokat írnak, ezek színvonala hasonló az írásbeli felvételi vizsgához. A tanfolyamon a tartósan jó teljesítményt nyújtó (a felmérő dolgozatokat a követelményeknek megfelelően megíró) hallgatók munkáját az egyetem a felvételi vizsgán plusszpontokkal (maximum 4 ponttal) ismeri el. Ezek mellett a hallgatók egyéb, nem vizsgaköteles tantárgyakat is tanulhatnak (állatorvoslás történetét, etológiát, valamint biokémiából és biológiából a tananyagon túlmutató, de annak megértését is segítő témákat).

A tanfolyam október 17-én kezdődik és április 25-ig tart. Az oktatáson a 0. évfolyamos hallgatók pénteken délután és szombaton délelőtt vesznek részt, így az egyetemi képzést nem zavarják. Az eredetileg tervezett 120 fő helyett 136-an kezdik meg tanulmányaikat

Kívánjuk nekik, hogy közülük minél többen kerüljenek be a sikeres felvételi vizsgát követően az egyetemre.

Dr. Albert Mihály
egyetemi adjunktus
tanfolyamvezető

Életünk filmcímekben

Egy átlagos májusi reggelen nyolc óra körül **Egyszerű emberek** tódulnak a Keleti Pályaudvar felől az István utca 2, azaz az **Árnyékország** felé. Az Állatorvos—tudományi Egyetem, mint a **Britannia Gyógyintézet** tornyosul fölénk. Elsőseink, a **Kis Gézengúzok**, emelt fővel lépkednek, mert ők még az **Ártatlanság korában** élnek. A másodévesek, a **Semmihasznák** csak mosolyognak, míg a harmadévesek lépkednek, mint **Egy fantom az éjszakában**. Ők már igazi **Paraziták**, ha egymás órai jegyzeteiről van szó, bár sokuk közülük már túl van az első **Nagy hátraarcon**. Egy igazi negyedéves már **Vírus**. Úgy viselkedik az órákon, mint **A láthatatlan ember**, életben pedig mint egy **Spionfióka**. Persze az is lehet, hogy már csak **Egy hallgatag ember**. Az ötödévesek **A diadalív árnyékában** már **Született gyilkosok**, hiszen nekik már hamarosan elérkezik **A függetlenség napja**. Hiába, ez egy **Elátkozott generáció**.

A **Zaklatás** már a kapuban kezdődik. A **sötétség fejedelme** ellenőrzi a belépőkártyáinkat, és csak azt engedi be, akin van sapka. Vagy akin nincs. De tulajdonképpen teljesen mindegy, mert egyikünk sem visel kalapot.

Lassan oktatóink is megérkeznek. Az udvaron dül a **Roncsderbi**, és az **Ágyúgolyófutam**.

Első utunk a büfébe vezet. **A hírek szerelmesei** itt mindig hallanak valami újdonságot. Hol alakulnak **Veszedelmes viszonyok**, kinél tartják az idén **Az érzékek iskoláját**, és kik vannak még mindig **Hárman párban**? A fiúk szerint itt kevés a **Pretty Woman**, ez valószínűleg az első kémia gyakorlat során, a **Gamma sugarak hatása a százszorszépekre**.

Lassan elérkezik a negyed kilenc. Kezdődhet a **Majomparádé**. Az állattan előadáson **Ace Ventura** kiselőadást tart arról, amiről akar. A biofizika tantárgy amióta a **Terminátor** már nem tart előadást, elvesztette a jelentőségét. Az anatómia és a biológia előadásokon keveredik **Az értelem és érzelem**, bár valahol mindenkiben dül a **Legbenső félelem**. A szövettanból szigorlókat mostanában már csak egy kérdés foglalkoztatja: vajon **A Jedi visszatér-e**?

Az élettan előadásokon már készül **Schindler listája**, egy papírra egymás alá, szépen sorban kerülnek fel a majdani **Bukott angyalkák** nevei. A szigorlaton pedig elkezdődhet majd az **Embervadászat**. Vajon ki lesz aznap **A hetedik**?

Az állattenyésztéstant **Fehérlófia** vezeti, de jelen van **Dumb és Dumber**. A számítástechnika gyakorlat számunkra csak egy **Zongoralecke**, mert percekben belül bekerülünk a **Hálózat csapdájába**. Vajon ki tartja ma a takarmányozást? **Feketeszakáll szelleme**, vagy a **Hegedűs a háztetőn**? Egyik sem. **Egy asszony visszanez**. Kár volt ez a **Sok hűhó Emmiért**.

A kórbonctan előadásokon végre érezzük, hogy az előadó **Agyban nagy**, bár a plenáris gyakorlatokon **A bölcsék kövére**, aki **Az ördög maga**, sőt egyben **A rettenthetetlen** is, szerszámosládájával együtt kb. 90 kg-os, normális alakú, kissé megnagyobbodott, haragosvörös színnel 8 db, egyenként két régitízforintos nagyságú darabra hullik szét. **Aludj csak helyettem, majd én álmodom**. A szigorlat előtt mindenki tanul **Kifulladásig**, és **A gyűlölet közben** többször felvetődik bennünk a kérdés: **Mégis kinek az élete**? A boncolóterem maga **A horror háza**. A **Szellemirtók** reggeltől estig dolgoznak, miközben körülöttük minden **Eper és vér**.

A Gyógyszertani Tanszék előtt már kapható az **Egy méregkeverő kézikönyve** című jegyzet, igaz csak angol nyelven. **Ez tiszta Amerika!** Csak az a baj, hogy **Valaki más Amerikája. Babe, Tündér Lala és Cadillac Man** gyülekeznek az ajtó előtt. Ebédelni mennek.

A menzán a leves egy **Nagy kékség**. A **Langusza reggelire** már elfogyott. **Sebaj, Nem kell mindig kaviár. A szakács, a tolvaj, a felesége meg a szeretője** majd ajánlanak valami más finomat helyette. Csak a kérdés az, hogy **A nagy zabálás után Ki öli meg Európa nagy konyhafőnökeit?**

Ebéd után igazán jól esik az állathigiénia előadás. Ez egy **Elképesztő övezet**. Egyeseknél ilyenkor kezdődik a **Szédülés**, másoknál pedig **Megáll az idő**. Egy biztos, **Vonzások és állatságok** sorozata követi egymást. Az előadóról pedig még mindig nem sikerült eldöntenünk, hogy **Zsaru vagy csirkefogó?**

Ökológia előadásokon **Törekvő tanerőnk, Sebaj Tóbiás** magyaráz aktívan.

Délutánra felpörögnek az események. A szülészetben a **Hét mesterlövész** elkezd a mesterséges termékenyítéseket. A belgyógyászati kisállatkórházba elég csak benyitni, és máris felzendül a **Koncert**. Még szerencse, hogy a **Vörös zsaru** itt rendet tart. **Bucó, Szetti és Tacs**i gyakornokok parvós kutyát sétáltatnak a kertben. **Ahová lépek, ott fű nem terem**. Az éjszakai ügyeletben teljes a **Vészhelyzet**. Az intenzív osztályon dül az **Elemi ösztön**. Nem baj, majd a **Kóma** beállta után, a reggeli viziten következik **Az ártatlanság bizonyítása**.

A Sebészeti Tanszéken a mai nap egészen különleges, hiszen a reggeli vizitre mind az 568 gyakornok megjelent. **Ollókezü Edward** már készíti a kutyákat, **Ifjú Frankenstein** pedig már hajnal óta műt. A **Riválisok** többi tagjai még csak most kezdenek elmerülni a napi munkában. Lehet, hogy ma valaki megtudja, hogy mi van **Az egyenesen át?** Tavalyelőtt a szemészet előadásokon időnként különös zajok csapták meg a fülünket. **Nicsak, ki beszél itt?** Azóta ugyan eltelt egy kis idő, de **Nicsak, ki beszél itt még?** Az aneszteziológia tankönyv számunkra egy igazi **X-akta**. Az előadóteremben pedig hosszú évek után újra **Rémusz bácsi meséi** hallhatóak.

Lassan a gyakorlatok is befejeződnek, és a **Taplófejek** elindulnak hazafelé, hogy nehogy lekéssék a **Sörgyári Capriccio**-t. A kijárat felé közeledve még ránkköszön **Holle Anyó** az ételkészítési-higiéniáról, valamint egy pár **Amatőr** innen-onnan. Őket jobb lenne **Végképp eltörölni**. A bankautomatánál sok hallgató szeretné felvenni a pénzét, de a **Tőzsdecápák** úgy döntöttek, hogy nem fogják. A sorompónál a **Három Testőr** egyike, a **Notre-dame-i toronyőr** ismét belénk köt valamiért. Na ezek után biztos, hogy nekem egy sem lesz **Több mint testőr**. Az utcára kilépve végre fellelegezhetünk. Egyre közeledik a félév vége, tehát újra eltelik egy **Salo, avagy Sodoma 120 napja**.

Azonban számunkra szeptemberben a **Házibuli folytatódik**, hiszen újra elkezdődnek a **Vad éjszakák**, és **Dante pokla**. És megint **dühbe jövünk**. November végére pedig **Nyakunkon az élet**. Remélhetőleg. **Különben dühbe jövünk!**

Megjegyzés: A történet és a szereplők pusztán a szárnyaló fantáziám szüleményei, ezért a valósághoz való mindennemű hasonlóság kizárólag a véletlen műve.

Fodor Kinga

(Elhangzott a legutóbbi bolondballagáson.)

SZEMELLENZŐ-ELLENZŐ

Ablak a falon

Sötétségben éltem, fény nélkül. Anélkül a tudat nélkül, hogy sötétségben élnék. Anélkül, hogy tudtam volna, mi a fény. Hallottam, éreztem azoknak a kis lényeknek a szagát, melyeknek ízét oly jól ismertem. Ezeket eszem. Gyorsaságom segít elkapni őket. Amikor meghallom, hogy motoszkálnak, halkan, alig hallhatóan feljűk mászom. Amikor megérezem az illatukat, (ó, de édes illat ez egy magamfajtanak), hirtelen előretörök, és az első testbe, amelynek nekiütközöm, belemélyesztem a fogamat. Élvezettel érzem, hogy a vér és a hús íze betölti a számat, az új élet reménye és lehetősége felett érzett örömöm elnyomja a kialvó élet iránt érzett szomorúságomat. Néha, amikor pukkadásig tömtem magam, elindulok találomra valamerre. Nincs irány, lehet, hogy körbe-körbe jártam, de ez csak most jut eszembe, akkor ez fel sem merült, hittem, hogy megyek, és, hogy valami felé megyek. Hittem azért, mert találtam valamit. Kemény volt, körmöm, fogam nem fogta. Magas volt, mert sem felnyújtózkodva, sem felugorva nem értem el a tetejét. Ásni kezdtem, de hiába ástam le olyan mélyre, hogy majdnem ottmaradtam, nem értem el az alját. Sokáig foglalkoztatott a dolog, de nem tudtam megoldást találni. Lassan megszoktam, hogy néha nekikoppanok a falnak, ilyenkor automatikusan irányt változtattam, nem akartam újra azon törni magam, hogy kijussak. „Odakinn” gondoltam, „legfeljebb több kis állat, több nőstény és kevesebb hím van, nem éri meg, hogy törjem magam”. Éltem a magam életét, fogtam a kis állatokat, párosodtam a nőstényekkel, ha találkoztunk és verekedtem a hímeikkel, ha véletlenül összefutottunk. Éltem ezt a sekélyes és sötét életet. Ám addig nem éreztem annak az életemet, azt hittem, csak ez van, más nincs. Így kétségtelen, hogy ez a legjobb (most már tudom, hogy csak azért, mert csak ez van). És akkor hirtelen történt Valami...

Jóllakott voltam, nemrég fogtam egy Kicsit, elég lesz holnap ilyenkorig. Hirtelen arra gondoltam, mit jelent az, hogy holnap.

„Az alvás után lesz holnap” válaszoltam magamnak és tökéletesen elégedett voltam ezzel, hiszen nem volt más támpontom, csak az evés, alvás ritmusa. Hirtelen nem tudtam, hogy mit csinálok, elindultam egy irányba. Kicsi esélyem volt, hogy arra indulok, de szerencsém(?) volt. Arra indultam. Amikor mentem, óvatosan kitapogatva magam előtt az utat, halvány, alig., hogy is mondják?..., láthatóóó. Ez az. Látható!!! Alig látható derengés tűnt fel előttem. Döbbenet álltam meg. Mi ez? Fény? Itt? Hol soha nem volt más, csak Kicsik és Mi? Meg a

Fal? Honnan? Miért? Megrémültem. Hátrafordultam és rohanni kezdtem. Addig futottam, míg valamiben elbukva, nem volt már erőm felkelni. Félttem. Miért nem maradhat minden sötét? Ugyanakkor lázadó gondolat jutott eszembe. Miért maradnék sötétben? Hiszen láthatnék. Eddig ezt nem tudtam. Most igen. Vajon jobb lesz-e a világ? „Próbáld ki!” ajánlottam magamnak. És mi van, ha rosszabb? „Visszajössz!” És ha nem tudok, nem merek? „Merni fogsz! Csak menj!” Talán tényleg ki kellene próbálni. Látni a kicsiket, sokkal könnyebb lenne elfogni őket, hiszen látnám, mit csinálnak. Mit csinállok... Látni magamat?! Szeretném én ezt? „Igen!” De nem! „Látni a nőstényeket!” Ugyanolyanok, mint én. Ha őket látom, magamat is látom. „...Nem tudom mit akarsz. Akarod látni, vagy nem? Akarsz látni, vagy nem?” Nem tudom. „Akarsz látni, tudni valamit?” Talán... Mi van a falon túl? „Nézd meg!” Visszafordultam. Elindultam arra, amerre a halvány derengést sejtettem. Mentem visszafelé. Sokáig mentem, egyre gyorsabban. A végén már hajtott a vágy, ugyanúgy rohantam, mint az előbb a félelemtől hajtva. Néha derengést véltem felfedezni előttem, de mindig csalódnom kellett. Úgy éreztem, soha nem találom meg. Csak rohantam, rohantam, rohantam...

Mindig ezentúl. Keresem a derengést, eszem a Kicsiket, párzom a nőstényekkel, verekszem a hímekkel és érzem, soha nem találom meg. A fényt. A Falat.

N.A.L.

A Fehér Csönd

Órák óta próbálom kiásni a kocsit a méteres hó fogságából. Reménytelenül. Inkább csak sejtem, mint látom a feleségem arcát a jeges, párás ablak mögött. Féltőn int, behív maga mellé. Kérdően rám néz, én csak lemondóan csóválom a fejem, a hó rabjai vagyunk. Néha, amikor már nagyon lehül az autó, beindítom a motort, ami némi meleget ad. A világ odakinn egyszínű fehér. Fehér felhőkből fehér hó esik. A lassan, óriási pelyhekben hulló hó egyre jobban betakarja az ablakokat. Ha nem aggódnék az életünkért, csodálnám szépségét. Hogy könnyebben teljen az idő, mesélünk egymásnak. Némán hallgatom feleségem halkán duruzsoló hangját. Most jövök csak rá, mennyire hiányzott ez életünkből. Hiányzott a magány, a megértés, az odafigyelés, a másik intim közelsége. Milyen régen nem beszéltünk egymással őszintén, magunkról. A csönd, a mozdulatlanság, a nyugalom, amely időről időre áttör a félelem fátyolán, tisztává, őszintévé tett minket. Csak ültünk, fogtuk egymás kezét, hallgattuk a másik szavait, lassan ledőlünk egymás vállára és beszéltünk, beszéltünk, beszéltünk...

Évfordulóra

1986. október

Költő:

Rügy pattan a fákon és szólít a természet,
De jajjszót hoz a szél és üvölt az enyészet,
Iga alatt nyög a büszke nép, dicső magyar,
Húsát szagatja a gyilkos, vörös agyar.

Pásztor:

Mondd Testvér, miért van az fél évezrede
már,
Hogy rabként él a magyar és jobb sorsára
vár?

Szabadságra áhított Petőfi és Kodály,
Rendületlenségről írt Vörösmarty Mihály.
Letapossa friss vetésünk a loncsos medve,
Reszkethetünk, hogy milyen a nagy testvér
kedve.

Miért ámitjuk magunkat és mi az az elv,
Hogy cirill betűkkel is íródhat világnyelv?

Költő:

Ne búsulj Testvér, egy bölcső ring már
valahol,
Bár gyenge még a kisdéd, kinek anyja dalol,
De erős benne a hit, az akarat, a vágy,
Hogy ő építi fel a szebb és emberibb hazát.
Tizennyolc éves már és bízik e nemzedék,
Hogy Ötvenhat szellemében megmenti
nemzetét.

KiVETítés 9. szám (3. évfolyam)

Az állatorvos- és zoológushallgatók
lapja

Felelős szerkesztő: Kunsági Zoltán

Szerkesztők: Kiss Miklós
Molnár József
Tóth Balázs

A beküldött kéziratokat megőrizzük
és kérésre visszaküldjük!

e-mail: zkunsagi@ns.univet.hu

Válasz egy tizennyolc éves

kamasznak

1997. július

Azóta tíz ősz rázta meg életem fáját,
Szörnyű fényű csillagok hagyták el a pályát,
Köpönyegük forgatják komoran és vadul,
Bélelt vattakabátjuk szekrény mélyén lapul.
Nemzedékem néma menete is tépázott,
Sok tiszta tekintet zavaros lett, szétázott,
Reményekből rom lészen, álmokból áldozat,
Horgas csőrrel fölöttünk kering a kárhozat.
Ó, hányan hittük, mi ismerjük csak az utat,
Megleljük az oázist, kristályvizű kutat.
De csak kocsmát találtunk, mámoros ígézet,
Ott zokogtuk: Ki tudja merre visz a végzet?
Volt ki végleg ott ragadt, rikoltoz részegen:
Áldozok néked Bacchus, fogadd el ép eszem!
Aláhullának rendszerek, szobrok dőlének,
Csiszolt gyémánt marad, hittük, a vers s az ének,
Bartók-dallam, Ady-strófa, gránitköbe vés,
Cápmamosoly villan: Bankjegyen is oly kevés.
Jöjjön hát az üzlet, ne kímélj senkit, kaparj,
Lefelé durván taposs, felfelé lágyan nyalj!
Minden álmod megvalósul, csak legyél kókler,
Szőke olaj fekete pénzét mosó bróker.
Rövid az élet, hát minden virágot tépj le,
Isten vagy ember előtt sose borulj térdre!
Avítt, vak idea, amit tíz éve hittél?
"Bölcsőd, s majdan sírod is", hiszi ezt, ki itt él?
Tesznek még esküt a magyarok Istenére?
S a Corvin közt védő, elfolyó drága vérré?
Gyűlöletes világ, köröttem megőrültél?
Vagy iszonyú haragom engem tett örültté?
Édesapámra gondolok, ha ettől félek,
Seb szakad fel, könny csordul, de nyugszik a lélek.
Két éve sincs. Telefon. Sírásba csukló hang.
S már gyönyörű lelkeért esdekelt a harang.
Ha jársz egyszer a Körös s a Tisza nászánál,
Egy percre állj meg azon emberek házánál,
Hol dalol az ablak s lágyan szól az ajtó fája,
Egy percre állj meg, mind az ő keze munkája,
S a feszület is a tanyák közt, künn a pusztán,
Hiszen asztalos volt, s úgy élt, lelkében tisztán,
Hogy bátran mondhatom, és megbocsájt az Isten,
Méltó volt nagy elődjéhez, kétségem nincsen.
Nagy elődje, aki atyja volt a Kisdédnek,
Boldogasszonyunk férje, hódolat Józsefnek.
Hajtottam én apámnak sok ürmvirágot,
Szíve némán zokogott, de reám vigyázott.
Ha olykor rózsza pattant kertem kis ékeként,
Nem volt nála boldogabb ember e féltekén.
Becsülettel, emberül: erről szólt élete,
Ez csodás örökségem, lelkembe égetve,
Bár életem sokszor a mocsárban elmerül,
Ismerem a titkot: becsülettel, emberül.

Szél Zoltán versei

A filmklub utolsó órái

Új év — új külső. És új tervek. Így volt ez velünk is, amikor a múlt év tavaszán megfogalmazódott az ötlet a fejünkben. Mármint a filmklub ötlete. Tervegettünk, szövögettük az álmokat. Tartottunk közvélemény-kutatást is, hogy mennyire van érdeklődés a téma iránt. Nagy örömünkre sokan jelezték, hogy támogatják a dolgot.

Eltelt az egyetemistáknak mindig túl rövid nyár, beköszöntött a szeptember, mi pedig élesztgetni kezdtük a lassan porosodó elképzeléseinket. Az igazsághoz persze hozzá tartozik, hogy az élesztgetés nagy része rám maradt .

Ekkor döbbsentem rá, hogy ez nem is olyan egyszerű. A filmklub nem működik videó és TV vagy projektor nélkül, és kell egy hely, ahol összegyűlhetünk. Gondoltam az egyetemi klub egy jó hely lenne, már csak azért is, mert ezzel támogatni lehetne azt a dicséretes kezdeményezést, amit Lőrincz József és társai az Equus-klub beindítására tettek. Én naiv azt hittem, hogy ez egy egyszerű dolog.

De nem. Ahhoz, hogy a klubba bejuthassunk a bürokrácia lépcsőit is meg kell mászni. Kérvényt kell írni, benyújtani a Jocónak, akinek két „vezető pozícióban” levő egyetemi hivatalnokkal kell jóváhagyatnia, majd végül az 5000 Ft kifizetése után végre felvehetem a kulcsot a portán. Azért ez a XXI. század küszöbén nem semmi.

Nem tudom felfogni, hogy miért nem lehet a hallgatói felelős személyére bízni az engedélyeztetést. Az illető hallgató ugyanis felnőtt, felelősségtudattal rendelkező ember, aki megfelelően tudna dönteni a kérdésben. Vele egy idős és fiatalabb hallgatók is ott vannak az Egyetemi Szenátusban, döntéseket hoznak, és ezeket nem kell másokkal jóváhagyatniuk. Pedig azok a kérdések sokkal súlyosabbak is lehetnek. Ennek fényében számomra érthetetlen ez a túlbonyolítása a dolgoknak.

Természetesen elismerem, hogy a filmklub eddigi sikertelensége nem egyedül ennek a rendszernek tudható be. Jómagam sem álltam a helyzet magaslatán a szervezésben, és ebből le is vontam a megfelelő konzekvenciát. Nem nekem való ez a szervezősdi, ezért ezennel abba is hagyom.

Október 8-án a klub kapujában elhelyezett feliratban határozatlan idejű szüneteltetést írtam, mert arra gondoltam, hogy hátha van olyan lelkes és kitartó hallgató, aki esetleg szívesen belevágná egy ilyen szervezkedésbe.

Én személy szerint köszönöm mindazoknak a támogatást, akik idáig is tartották bennem a lelket, hogy talán fontos, amit csinálok.

Sziasztok!

Misógolyhók II.

A Halálcsillag fémfényű felülete vészjóslóan tünt elő az űr egynemű feketeségéből. Csonkított voltában is dermesztő látványt nyújtott, akár egy sebesült ragadozó. Az egyszerű halandó még attól a gondolattól is elborzadt volna, hogy a közelében kell, hogy tartózkodjon, nemígy a bátor és délceg **Han Sotó** kapitány, aki a megtámadására készült.

A kapitány a sokattúrt *Ezeréves Mazda* képernyőin figyelte a rettenetes objektumot. — És mégis hogyan akard áttörni az energiapajzsot?!- vetette oda szemrehányóan **Leia Márta** hercegnő Han Sotónak. Hangjában a nyafogó kislány hisztije keveredett a szigorú anya számonkérő felháborodásával. Han Sotó elfordult a képernyőktől, és ekkor látszódtott csak, hogy gondterhelt homlokán izzadságcseppek gyöngyöznek. Tekintetét az egymás mellett kuporgó Leia Márta és **Artoo-Vetoe** felé fordította. Olyanok voltak ezek ketten, mint két didergő veréb a fagyos villanydróton.

A kapitány már éppen mondani akart valamit, amikor hirtelen egy sugárnyaláb világította be az űrhajó fedélzetét; majd megjelent egy kutya, aki pórázon vezetett egy jámbor tekintetű fehér egyenruhás alakot. — A kutya fáját Fifi, már megint rosszul teleportáltam magunkat! — méltatlankodott **Vajdovich hadnagy**, a VÖRÖS EGYSÉG pilótája, miközben lecsatolta magáról a nyakörvet. Han Sotó alig palástolt haraggal fordult a jövevény felé: — Hadnagy, az eligazításnak már vége, kérem azonnal menjen vissza az egységéhez, és várja a parancsaimat! Vajdovich hadnagy kihúzta magát, majd szelíden válaszolt: — Tudom, kapitány, de ha megengedi, nekem lenne egy *saját elképzelésem* arról, hogyan lehetne semlegesíteni az energiapajzsot. Leia Márta és Artoo-Vetoe egy emberként fordult a hadnagy felé. Han Sotó is felvillanyozta a dolog, de uralkodott magán, és közömbös pofát vágva dobta lemerült *Galactic-csikkjét* a dematerializálóba: — Hallgatom, hadnagy, tessék!

— Nos — duruzsolt kellemes orrhangján Vajdovich hadnagy — ÉN réges-régen vándorlásaim közepette számos planétát bejártam, megismertem a bensülöttek szokásait, tanait... — és belekezdett egy színes élménybeszámolóba. Han Sotó, Leia Márta és Artoo-Vetoe pedig, ahelyett, hogy a képernyőt figyelték volna, elandalodva hallgatták a történetet... Vajdovich hadnagy mindenkori hangulatát a válllapján lévő *tesztcsíkok* jelezték. Most, elégedettségének megfelelően, a szívárvány minden színében pompáztak.

Gaby Kraiss, aki szerette volna, ha az emberei szigorú, de egyben laza és jópofa fickónak is tartanák, a „*Csillagok, csillagok*” kezdetű népdalt füttyörészve lépett a Halálcsillag központi vezérlőtermébe. Hamarosan azonban a csücsöri ajkaira fagyott a fütty, amikor meghallgatta az ügyeletes jelentését: — Uram, az *indikátorok* azt jelzik, hogy az űr eddig semleges éterében erősen támadó karakterű elemek jelentek meg! — Pontosabban? — túrt bele a szakállába a parancsnok. A birodalmi katona fogta a felvételeket, és berakta a szinképelemzőbe. Pár pillanat múlva meglett az eredmény. — Uram... — kezdte szaggatottan az ügyeletes — ha a fotométer nem csal, az *Ezeréves Mazda* közeledik felénk.

— Han Sotó! — kiáltott fel Gaby Kraiss, és megrohanták az emlékek. Fölrémlett neki, hogy kadétkorukban Han Sotó mindig tovább bírta az űrnaposzt, mint ő, és állandóan Han Sotó vitte el az orra elől a legjobb nőket... Lila fejjel távozott a vezérlőből, és parancsot adott a *magasnyomású kromatográf rendszer* bekalibrálására. Miután így az egész bázist magasabb energiaszintre juttatta, felvette a kapcsolatot a Birodalmi Flottával.

— ...Szóval a Kabalabolygó lakói szerint ilyen módon lehet semlegesíteni az energiapajzsokat. — fejezte be a mondókáját Vajdovich hadnagy. — És ezt te is meg tudod csinálni? — tegezte le szemrebbenés nélkül a hadnagyot Han Sotó. — Hát persze. — húzta ki magát még jobban a VÖRÖS EGYSÉG deli pilótája. Rövid gondolkodás, azaz három és fél *Galactic-csikk* után Han Sotó ismertette a támadás tervét: — A VÖRÖS EGYSÉG a Halálcsillag horizontális síkján kraniálisan haladva metszést ejt az energiapajzsra, majd mi ezen a nyíllásson bejutva mintegy feltárjuk a központi reaktort, és megsemmisítjük azt. — Adunk nekik egy jó kis *centrális vénás nyomást* — tett rá még egy lapáttal Vajdovich hadnagy, és egy-két szemárárázó és szerű hangot hallatott. Nála ez a nevetésnek felelt meg.

(Artoo-Vetoe eközben arra készült, hogy először szólal meg a Misógolyhók II-ben. Az első rész megjelenése után rengeteg kritikát kapott, hogy túl sokat ismétli önmagát, ráadásul az a szemtelen Misó ebben az epizódban is a károgó varjú szerepével ruházta fel. — Mindegy legyünk túl rajta — gondolta.)

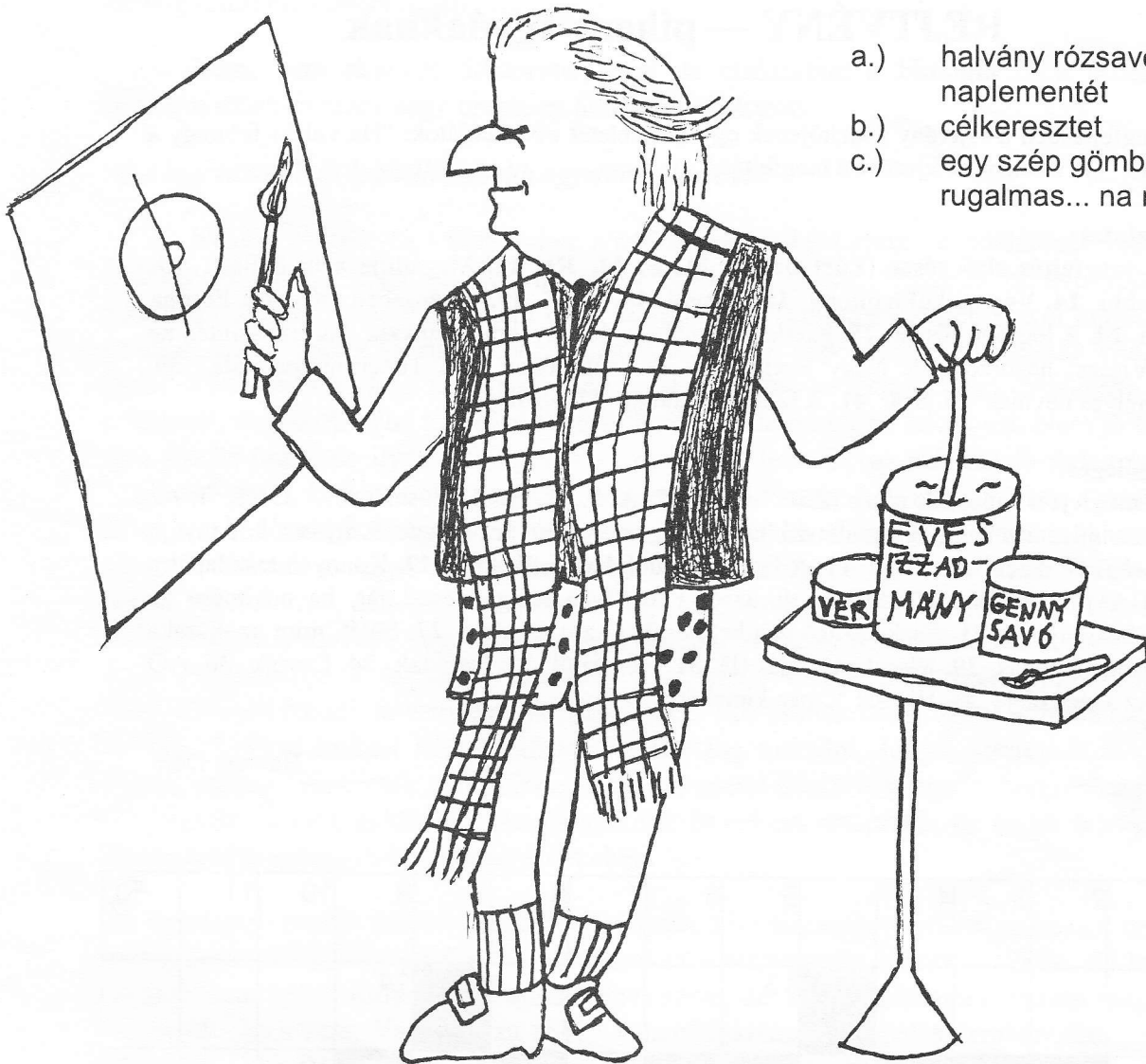
Artoo-Vetoe apró rókaszemeiben rémület tükröződött, amikor a kis robot felkászálódott a pilótafülkéhez, és megkocogtatta Han Sotó dús vállát. — No, mi van? — vette le a tekintetét a képernyőről a kapitány. Artoo-Vetoe teleszívta magát energiával, majd rákezdt: — Mögöttünk az űrben fekete alapon, fészekszerűen csoportosuló, szürkésfehér góccsokkák sárga udvart húzván maguk után metastasiálnak felénk... felénk Han Sotó értetlenül bámult a robotra. — Azt akarja mondani, hogy a Birodalmi Flotta a hátunkban van — közölte epésen Vajdovich hadnagy, és egy rá annyira jellemző elnéző mosolyt küldött a kis robot felé. De azért látszott, hogy a hír az ő ionegyensúlyát is felborította, mivel a váll-lapja igencsak sápatag színeken virított.

Ám erőt vett magán, és folytatta: — Nekem az a *személyes meggyőződése*m, hogy az élet nagy pillanataiban, mint például a mostani, meg kell állni egy kicsit, és el kell gondolkodni azon, hogy vajon mivégre is vagyunk mi a világon. Úgyhogy engedjétek meg, hogy ennek jegyében felolvassak néhány sort az ősi Jedi teológia egyik kiemelkedő művéből, a... — Jedi?! — csillant fel váratlanul Han Sotó szeme. — Hát persze, most már csak ő segíthet rajtunk! — Kicsoda? — kérdezte egyszerre Artoo-Vetoe és Leia Márta. (Vajdovich hadnagy elszontyolodva fordult vissza a képernyőhöz — nem szerette, ha félbeszakítják.) Hát Ő, az utolsó nagy Jedi-mester: **Obi-wan Kótai!** — De hol lelhető ő most fel? — kérdezte Leia Márta zihálva. — Ha jól tudom, kétszáz évvel ezelőtt belerögtött egy üstökösbe. Azóta gyengélkedik, és egy kis bolygón a Thrombocytán pihen. Valakit elküldünk hozzá. Ki vállalja? — nézett körül Han Sotó. Vajdovich hadnagy megszólalt: — Szerintem Artoo-Vetoe menjen el a Mesterhez. Benne semmi fiziológiás nincs, úgyhogy nem érzékelik a Birodalmi Felderítőket. Ám ekkor iszonyú robbanás rázta meg az *Ezeréves Mazdát*. — Támadnak! — kapta fel a fejét Han Sotó — Nem késkéledhetünk! Menj, Artoo-Vetoe és mondd meg a Mesternek, hogy pácban vagyunk, és segítenie kell!

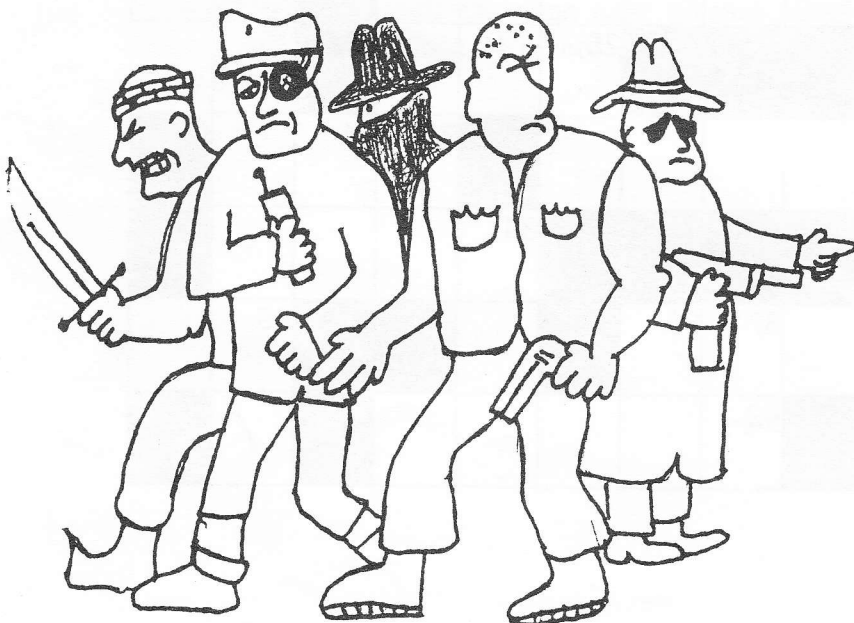
— Vajh', ha én nem lennék... — mosolyodott el hamiskásan Artoo-Vetoe, és nyöszörögve préselte bele kis hengeres testét a mentőkabinba. Mikor kilőtte magát és visszapillantott, már lézersugarak ezrei cikáztak szanaszéjjel.

folyt. köv.

Mit fest Feri bácsi?

- a.) halvány rózsavörös naplementét
- b.) célkeresztet
- c.) egy szép gömbölyű, feszesen rugalmas... na mit?

Ki közeledik ilyen sok testőrrel?

- a.) Michael Jackson
- b.) Michael Corleone
- c.) Michael Dobos-Kovács

REJTVÉNY — pihent agyúaknak

A megfejtésben a rejtvény készítőjének egy bölcseletét olvashatjátok: "Ha valaki felmegy a liften..." (A mondat befejezése a megfejtés.)

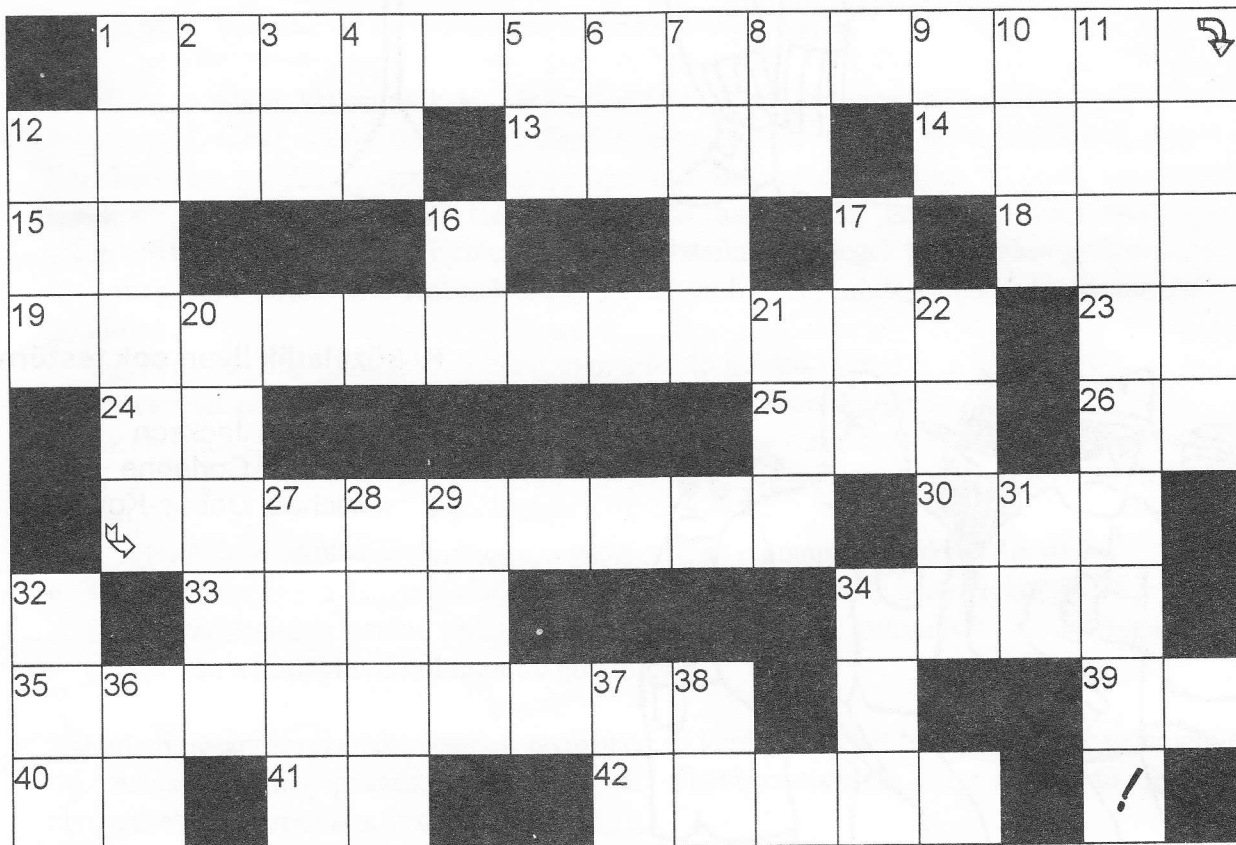
Vízszintes:

1. A megfejtés első része (Zárt betűk: M, E, M, R) **12.** Megállítja a hajhullást **13.** Lentebbi **14.** Vég nélkül hajította **15.** Lángol **18.** WRÉ **19.** Bicepszen erős **23.** Európa Kupa **24.** A legfőbb fűszer **25.** Kietlen lépcsőházakban gyakran hiányzik **26.** Ezt szintén ne **30.** Vissza: házőrző **33.** Nagy terem **34.** Te múltidőben **35.** Tejtermék-parazita **39.** Személyes névmás **40.** Szár **41.** A fájdalom hangja **42.** Kifli párja

Függőleges:

1. A megfejtés második része (Zárt betűk: M, A, L, E, S) **2.** Idősebb rövid **3.** NL **4.** Az első szolmizációs hang **5.** Indulatszó **6.** ld. függ. 3. **7.** Oszkár becézve **8.** Ír, vés **9.** Átnyújt, régiesen **10.** Paci, angolosan **11.** A legegyszerűbb baromfikeltető **12.** Könnyen tesz lapátra **16.** HAMM közepe **17.** Fülébe duruzsol **20.** Ilyen hangjelzéssel jár, ha nekimesz az üvegszekrénynek **21.** Csak mellső van belőle **22.** Az ő árpaléje **27.** Sötét, mint az éjszaka **28.** Megállapodás **29.** Macskanávogás (!) **31.** Keresztül **32.** Napszak **34.** Évszak **36.** AŐ **37.** Az ábécé eleje **38.** Vissza: "...-pec kimehetsz"

Halmay Dóra

Sörivók hibakereső táblázata

JELENSÉG	HIBA	TEENDŐ
Az ivás nem nyújt élvezetet, nem esik jól, az inged eleje benedvesedik.	1. Nincs nyitva a szád ivás közben. 2. Nem az arcod megfelelő részéhez tartod a korsót.	Vegyél még egy korsóval és gyakorolj tükör előtt, amíg az ivás technikája tökéletesedik.
Az ivás nem nyújt élvezetet, a sör szintelen, átlátszó.	Üres a korsód.	Vegyél még egy korsóval.
A lábad hideg és nedves.	Rossz szögben tartod a korsót.	Fordítsd a korsót úgy, hogy nyitott végével a mennyezet felé nézzen.
A lábad meleg és nedves.	A hólyagod önállósította magát.	Keress egy kutyát és állj mellé. Kis idő múlva szidd le a gazdáját és kártérítésként kérj tőle egy korsó sört.
A bárpult homályos.	Üres korsó fenekén nézel keresztül.	Vegyél még egy korsó sört.
A bárpult elindult.	Kidobnak.	Ellenőrizd, hogy egy másik kocsmába vittek-e. Ha nem, panaszkodj, hogy elrabolt az Üdvhadsereg.
Ébredéskor az ágyad hideg és nedves. Nem látod a szobád falait és a mennyezetet.	A csatornában töltötted az éjszakát	Nézd meg az órát, kinyitott-e már a kocsmá. Ha még nem, feküdj vissza.
A szemben lévő fal plafonra emlékeztet.	Hanyatt estél.	Ha a korsó még tele van, idd ki. Ha üres, keres valakit, aki felsegít és kötözd magad a bárpulthoz.
Minden elhomályosul.	Hasra estél.	Lásd az előző pontot.
A környezet nagyon díszes, értékesnek tűnik, de a kiszolgálás lassú.	Régiségboltban vagy.	Menj vissza a szomszédos kocsmába.
A húspástétom teteje nagyon kemény.	A bártulajdonos kedvenc teknőjét eszed.	Kérd, hogy ne üssön meg. (Mármint, a tulaj.)
Hirtelen észreveszed, hogy még egy korsó sörre futja a pénzből.	A kezed a melletted ülő zsebében van.	Vegyél neki egy korsó sört és mondd azt, hogy a következő kört ő fizeti.
Minden elsötétedik.	Záróra van.	Pánik!

Energiasűrűség

Mennyi az energia az Eukanubában és az Iams-ben?

Termékeinket a kutya- és macskatulajdonosok és az állatorvosok kiváló minőségű, energiadús tápláléknak tartják; de mit jelent ez valójában? Hogyan hasonlítjuk össze az Eukanuba és az Iams energiatartalmát más, a piacon lévő tápokéval? Honnan tudhatja a fogyasztó, hogy mennyire energiadúsak a termékeink?

Hogyan lehet meghatározni az energiasűrűséget (a metabolizálható energiát)?

A táplálék energiatartalmát a zsírok, szénhidrátok és a fehérjék szolgáltatják. Egy gramm zsír több mint kétszer annyi energiát tartalmaz, mint egy gramm szénhidrát vagy fehérje. A táplálék energiatartalma többféle módon is kifejezhető. Az úgynevezett bruttó energia (BE) - a táplálék elégetésével nyerhető össz-energia - viszonylag magas, de táplálkozás szempontból nem érdekes. Az állat ennek csak egy részét használja fel. Kémiai úton, laboratóriumban mérhető érték, de nem mutatja meg, mi történik az állat szervezetében. Hogy mi zajlik le, azt a metabolizálható energia (ME) árulja el.

BE - a vizelettel távozó energia - a bélsárral távozó energia = ME

A táplálék ME tartalmát kétféleképpen határozhatjuk meg. A jobb módszer a **mérés**, amikor etetési kísérletekben jegyzik fel az állatokon tapasztalt értékeket. Az Iams cég minden Eukanuba és Iams termékének metabolizálható energia-tartalmát etetési kísérletek során méri meg. Az ME érték megállapításának másik módja a **számítás**. Ilyenkor egy egyenlettel próbálják a lehető legjobban megbecsülni az ME értéket. A termék analíziséből indulnak ki, a fehérjék, zsírok és szénhidrátok átlagos emészthetőségi értékeit használják. Az egyenletet Atwater fejlesztette ki (később kissé módosították), és azt feltételezi, hogy az alkotók átlagos emészthetősége mellett 1 gramm zsír 8,5 kCal, 1 gramm szénhidrát és fehérje pedig 3,5 gramm kCal energiát ad. A zsírok, a szénhidrátok és a fehérjék feltételezett átlag-emészthetősége 90, 85 és 80%. Ezek az átlagos emészthetőségi feltevések okozzák az egyenlet problémáját.

Az Eukanuba és Iams termékekben használt kiváló minőségű nyersanyagok emészthetősége magasabb az „átlagnál”. Az egyenlet tehát alulértékeli a valós ME értékeinket. Másfelől, a gyenge minőségű termékek ME értékei felülértékelődnek. Az Iams cég ezért inkább a mért ME értékeket közli, mivel ezek jobban tükrözik a termékek valós tartalmát.

Az ME érték számításának képlete

$$\text{ME (kCal/100g)} = (\% \text{ fehérje} \times 3,5) + (\% \text{ zsír} \times 8,5) + (\% \text{ szénhidrát} \times 3,5)$$

A kiváló és a gyenge minőségű nyersanyagok különbségét emészthetőségük tükrözi. A nyersanyagok meglehetősen sok vegyi energiát tartalmazhatnak, de ha nem hozzáférhető az állat számára, akkor nem sokat jelentenek. A különbségre jó példa a csirkelisztek minősége. Bár ugyanaz a nevük, néhány csirkeliszt olyan fehérjéket tartalmaz, amelyeket a bélrendszer enzimejei nem tudnak megemésztetni. Nagy energiamentiség nem szívódik fel, és vész el a széklettel. A táp ME értékének meghatározásában fontos szempont a főzési folyamat és a rosttartalom. (A rossz feldolgozás mint például a magas hőmérséklettel történő kezelés tönkretelheti a jó minőségű nyersanyagokat.)

Az Eukanuba és az Iams termékek a lehető legmagasabb ME értékű nyersanyagokat tartalmazzák, mivel azok kiváló minőségűek és különösen jól emészthetőek. Kifinomult és alaposan ellenőrzött gyártási eljárásunk garantálja, hogy a nyersanyagok minden fontos tulajdonságukat megtartják.

Miért nem említik az energiasűrűséget a csomagoláson?

Mivel a mért ME érték a leginkább jellemző a termék energiatartalmára, ennek kellene szerepelnie a csomagoláson. De a feliraton szereplő információt a hatóságoknak ellenőrizni kell ahhoz, hogy a pontosságukat megkövetelhesék. Az azonban természetesen lehetetlen, hogy a hatóságok az összes, piacon lévő termék ME értékét teszt-etetésekkel ellenőrizzék. Hogy elkerüljék a félreértéseket, amiket az okozna, ha a gyártók különféle energiaértékeket szerepeltetnének a feliratokon, az előírás egyszerűen megtiltja az energia-adatok szerepeltetését! Sok, gyengébb minőségű termékeket gyártó cégnek nincs is meg a felszereltsége ahhoz, hogy tesztelje saját termékeit, és csak számított ME értékeket tud használni. Ez még előnyükre is szolgál, mivel a gyenge nyersanyagaik az átlag alatt vannak, de a számított ME értékek „átlagosak” lesznek. Ez csak a gyenge minőségű termékek felértékeléséhez vezet.

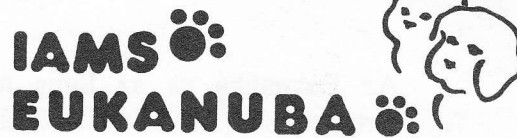
Egyáltalán nem szerepelnek ME értékek a feliratokon?

Csak azon állatorvosi termékek esetében követelik meg az európai előírások a **számított** ME értékek feltüntetését, amelyek ME értéke a termék rendeltetése miatt kifejezetten fontos adat. Az Eukanuba sorozatból ezek a Restricted Calorie Formula és a Nutritional Recovery Formula termékek. Mivel ezek kiemelkedő minőségűek, a számított energiaértékek alacsonyabbak, mint a valós, mért ME értékek.

Honnan tudhatja a vevő az Eukanuba és az Iams termékek energiaértékeit?

Egy ideje úgy döntöttek, hogy a brósúrákban nem tüntetik fel az energiaértékeket (ME értékeket), de az érdeklődő tulajdonosok és állatorvosok számára a disztribútorok megadhatják az adatokat. Általában 15%-ot adhatunk a számított energiaértékekhez, hogy megkapjuk az Eukanuba és Iams termékek ME értékeit.

IAMS Szeminárium

1997. november 20-án 17. órakor szemináriumot tartunk a *Belgyógyászati tanteremben*

A szeminárium témája:

A kölyökkutyák táplálása és a fejlődéssel összefüggő csontproblémák

Előadó: Dr. Alexander Gey, Iams Pet Food International

Az előadás angol nyelven folyik, tolmácsolással.

Mindenkit várunk, akik érdekel kedvenceink, a kutyák táplálása, és tudni szeretné, melyek azok a táplálásbeli hibák, melyeket a tulajdonosok a leggyakrabban elkövetnek. Szó lesz arról, milyen elvek alapján kell etetni egy növekedésben lévő kölyköt ahhoz, hogy kiegyensúlyozottan és egészségesen fejlődjön.

Gyere el Te is, mond el véleményedet, tedd fel kérdéseidet!

A további kérdésekkel Dr. Menyhárt Krisztinát (t: 06/20 62 62 00) keressétek!

Iams Seminar

20. November 1997., 17.00 in the *Internal Medicine Lecture Room.*

Topic:

Nutrition and Developmental Bone Disease with Puppies

Lecturer: Dr. Alexander Gey, Iams Pet Food International

The lecture will be held in English, with Hungarian translation.

Everyone is welcome, who is interested in the nutrition of dogs, and would like to know what nutritional mistakes are made by owners most frequently. We will talk about what should be considered when feeding a growing puppy, to make its development balanced and healthy.

You should come, too! Tell us your opinion, ask your questions!

With further question, please contact Dr. Krisztina Menyhárt (phone: 06/20 62 62 00).

IAMS ●●

EUKANUBA ●●

